

Ølklubbar ongan í rættinum

- Koda fær fráverudóm í sakarmálunum móti Tórshøll og Vágs Klubba. Og ein slíkur dómur fer óbeinleiðis at staðfesta, at ølklubbarnir eru at rokna sum almenn stöð. Men tó bara viðvíkjandi upphavsretti.

Um ein slakan mánað fer Føroya rættur at avgera, at ølklubbarnir eru almenn stöð - í mun til lógina um upphavsrett. Tað vil siga, teir hoyðast at gjalda Koda 164,00 kr. fyri hvørt danskvöld, tá orkestar spæla.

Aðra niðurstøðu ber neyvan til at gera eftir ein sera stuttan rættarfund fyrrapartin í gjár. Hann var so stuttur, tí annar parturin, saksøkti (Felagið Tórshøll og Vágs Klubbi), kom ikki. Sakførarin hjá saksøkjaranum (Koda) vildi hava málið útsett og bað rættin um nýggjan rættarfund seinni. Men hetta vildi rætturin ikki. Sera trongligt er á rættarlistanum, segði fulltrúin hjá sorinskrivararum, Hans Mosbæk, og visti eisini á, at málið eina ferð fyrr er flutt. Hann tók tí málið upp til dóms. Sakførarin hjá Koda, Niels W. Poulsen, gjørdi vart við, at hann bað ikki um dóm, tí hann vildi ikki hava fráverudóm í hesum málinum.

FRÁVERUDÓM

Fráverudómar verða feldir, tá annar parturin ikki kemur á kunngerðard rættarfund og ikki letur frætta frá sær. Í einum fráverudómi fær tann parturin, sum er møttur, aloftast fult viðhald. Hin parturin hevur so sjálvandi møguleikan at skjóta dómin inn fyri Landsrættin.

NOYÐAST GJALDA

Í hesum málinum, ella málinum, tí tey eru tvey,

men skuldu tó viðgerast saman, fer ein fráverudómur uttan iva at áleggja Tórshøll at rinda Koda 1.230,00 kr. og Vágs Klubba at rinda 3.448,00 kr., tí hesi vóru sakarkrøvini.

Ein slík avgerð inniber samstundis, at ølklubbarnir sambært upphavsrettarlógini eru almenn stöð og tí eiga at rinda tónaskaldum samsýning, tá verk teirra verða spæld har. Koda hevur nú í eini tvey ár sent dansihølum, eisini ølklubbunum, rokningar fyri at brúka tónleik. Nógvar eru endaðar í rættinum, sum longu hevur felt fleiri fráverudómar til frama fyri Koda. Men her er talan um dansihøli, sum sjálvi kalla seg almenn.

IKKI ALMENNIR

Ølklubbar hava hinvegin noktað at góldið, tí teir siga, teir eru ikki almennir men privatir og at samanbera við sethús. Men hvørki sakførarin hjá Tórshøll og Vágs Klubba ella nakar annar haðani kom í Dómhúsið í gjár at verja hetta sjónarmiðið.

Fer fráverudómurin óbeinleiðis at avgera, at ølklubbarnir eru almennir, so verður bara talan um, teir eru almennir sambært lógini um upphavsrett. Rúsdrekkalógin ella halgidagslógin ella aðrar lógir, brúktar verða í atsóknun móti ølklubbunum og øðrum slíkum væl umtóktum frítíðarfeløgum, hava onki sum helst við hetta málið at gera.

hd

Koda hevur ein "njósna" í Føroyum, sum lurtar eftir kunngerðunum í Útvarpinum og síðani boðar Koda frá, hvar dansur hevur verið. Koda sendir síðani rokningar vegna tónaskaldini til dansistøðini. Tá orkestar spæla, skulu tey rinda 164,00 kr. fyri kvöldið. Er hinvegin diskotek, skal ein annar upphavsrettarfelagskapur, Gramex, hava 82,00 kr. fyri kvöldið. (Myndin er tilvildarlig.)

Náðileys við seg sjálva

- Norska sangarinnan Anne-Lise Berntsen sparir ikki røddina, tá hon tulkar klassisku stórverkini á sín egna hátt.

Í kvöld syngur hon í Norðurlandahúsinum.

Í kvöld kl. 19.30 syngur norski sopranurin Anne-Lise Berntsen í Norðurlandahúsinum.

Landsmaður hennara Einar Henning Smebye hevur klaverfylgispælið.

Anne-Lise Berntsen er millum fremstu songkvinnur í Noregi og hon hevur fingið sera góð ummæli bæði heima og uttanlands. Beint áðrenn, hon kom til Føroya, hevði hon konsert í konserthøllini í Tivoli í Keypmannahavn. Í Politiken (29/5) skivur Henrik Lundgren, at til ber at skilja skránnu hjá Anne-Lise Berntsen sum ein óbeinleiðis heiður til russiska sopranin Galinu Viscchenevskaya. Sjustakovitj instrumenteraði "Deyðans sangir og dansir" hjá Musorgskij til hennara. Men Anne-Lise Berntsen tulkar hetta verkið heilt øðrvísi enn Viscchenevskaya, skivur Henrik Lundgren: "Hvor den russiske sopran er vild og lidenskabelig, grænsende til det melodramatiske, er Anne-Lise Berntsen lyttende indadvendt, fuldkommen opslugt af stemning og følelse hos Mussorgskij".

hd

Tá 47 ára gamla Anne-Lise Berntsen fyrst ferð sang í New York á páskum í ár, vildi norska konsullátið í amerikanska storbýnum ikki góðkenna skránnu. Tað helt, myndirnar av sangkvinnuni lögdu størri dent á útsjónð hennara enn vanligt er hjá klassiskum listafólki. Konsullátið óttaði, at fólk fóru ikki at taka Anne-Lise Berntsen í álvara, tí hon í skránni meira minnr ein eina popp-ella rokkstjørnu.

Hvussu var og ikki, eisini í New York varð Anne-Lise Berntsen stórliga fagnað eftir konsertina í Carnegie Hall.

Ummælarin hjá Politiken heldur, at norski sopranurin hevur framúr gávur at "fastholde lytterens opmærksomhed netop ved at spille under, lytte ind i teksten, frem-suggerere en virkelighed ved hjælp af antydninger".

Henrik Lundgren viðmerkir, at røddin hjá Anne-Lise Berntsen í løtuni sýnir tekin um møði, "en svigtende støtte på visse af de høje toner". Men hetta ber væl til at skilja, tí Anne-Lise Berntsen er miskunnarleys móti sær sjálvari og rødd síni, tá hon syngur. Um tað so eru romansur hjá Sibelius, ljóða tær sum persónligur vitnisburður, tá Anne-Lise Berntsen framførir tær.

Enn ein ummælararósa í tí vaksandi tyssinum.

Í kvöld fer Anne-Lise Berntsen at syngja klassisk verk og norskar fólka-visur.

